

Dlaczego klaps to przemoc?

Jednak klaps, tak jak inne formy przemocy nie uczy dziecka jak postępować. Klaps jest rodzajem „czarnej pedagogiki”, która:

- uczy dziecko, że przemoc jest dozwolona w kontaktach międzyludzkich i w ten sposób można załatwiać różne życiowe sprawy,
- pokazuje dziecku, że silniejszy ma rację, i nie liczy się mądrość tylko siła fizyczna.
Po za tym, kary fizyczne, w tym klaps:
- sprawia, że dziecko nie uczy się szacunku do rodziców, tylko strachu przed nimi;
- pogarsza więź z rodzicami i rzutuje na relacje z innymi; jeśli więź dziecka z rodzicem nie opiera się na poczuciu bezpieczeństwa oraz wzajemnym szacunku, to dziecko w swym dorosłym życiu będzie budować swoje relacje z innymi na zasadach, jakich nauczyło się od rodziców: na strachu i wykorzystywaniu przewagi fizycznej, nie szacunku;
- sprawia, że dziecko kontroluje swoje zachowanie wtedy, gdy dorosły jest w pobliżu, a gdy go nie ma, robi, co chce;
- daje dziecku informację o przedmiotowym traktowaniu (rodzic naruszając naturalną granicę ciała dziecka, pokazuje mu, że to obszar, który można łatwo naruszać, bez liczenia się ze zdaniem dziecka);
- dziecko nabywa przekonania, że ukochana osoba może zadawać ból.

Bijąc dzieci, uczy się je, że załatwianie spraw z użyciem przemocy jest dozwolone. Tak wyedukowany maluch może potem odwzorowywać zachowania rodzica i w sytuacjach konfliktowych też bić słabszych, np. kolegów na podwórku. Albo może wyrosnąć na osobę uległą, podatną na narzucanie mu woli przez innych ludzi. Klaps poniża (dziecko musi uznać przewagę silniejszego dorosłego), a poniżane dziecko traci wiarę we własne możliwości.

Żaden rodzic wychowujący swoje dzieci nie chce ich krzywdzić. Wychowujemy dzieci po to, aby były dobre, umiały przestrzegać reguł i praw, potrafiły kochać, szanowały siebie i innych, były samodzielne, ciekawe świata, szczęśliwe, przyjacielskie, itd. Dlatego ważne jest, aby rodzic poprzez swoje zachowanie dawał dziecku przykład, bo przecież dzieci najszybciej uczą się **przez naśladowanie**. W pierwszej kolejności naśladowują tych, którzy są im najbliżsi, czyli rodziców.

Z zajęć warsztatowych z rodzicami, scenariusze:

<http://dobryrodzic.fdn.pl/narzedzia-pracy-z-rodzicami?cat1=&cat2=674&cat3=1745>

Warto, aby rodzic usłyszał:

- Nigdy nie wolno potrząsać dzieckiem, ani go uderzyć.
- Większość rodziców przeżywa stres związany z opieką i wychowaniem dziecka. Rodzice powinni starać się zrozumieć jakie potrzeby ma ich małe dziecko i jak się rozwija. To pomoże im zrozumieć i radzić sobie z trudnościami, jakie napotkają w czasie opieki nad dzieckiem.
- Jeśli rodzic czuje, że nie może sobie poradzić, że sytuacja wymyka mu się z rąk, powinien jak najszybciej poszukać wsparcia – niech poprosi kogoś z rodziny, przyjaciół o pomoc w opiece nad dzieckiem.
- Aby móc dobrze opiekować się dzieckiem, rodzic musi dbać o siebie. Nieszczęśliwy rodzic to także nieszczęśliwe dziecko!
- Warto szukać pomocy i wsparcia! Wiedza specjalisty czy innych rodziców ułatwi opiekę i wychowanie dziecka, pozwoli także rodzicowi zobaczyć, że nie jest osamotniony.

Informacje, gdzie szukać pomocy, rodzic może znaleźć m.in. na stronie **www.dobryrodzic.pl**

Bycie rodzicem to jedna z najpiękniejszych, ale także najtrudniejszych ról życiowych.

Dlatego całkiem naturalne jest, że czasami rodzice potrzebują wsparcia i pomocy!

Są miejsca, gdzie rodzic może je otrzymać.

Wiele informacji możesz bezpłatnie pobrać ze strony dobryrodzic.fdn.pl, np:

1. Ulotka "10 kroków ku temu by stać się lepszym rodzicem"
2. Broszura "Jak chronić małe dzieci przed krzywdzeniem"
3. Ulotka dla lekarzy nt. profilaktyki przemocy wobec najmłodszych dzieci
4. Poradnik dla pielęgniarek i położnych nt. ochrony małych dzieci przed przemoc
5. Broszura "Zabawa to podstawa"
6. Broszura "Stres - poradnik dla rodziców małych dzieci"
7. Ulotka "Bezpieczny maluch"
8. Ulotka "Dobry Rodzic - Dobry Start"
9. Ulotka "Ostrożnie, dziecko"
10. Ulotka "Apel Twojego dziecka"
11. Broszura "Zamiast klapsów"